

DAGENS FRÅGOR

Kommunförbundet deltar i valrörelsen

Har Kommunförbundet blivit en filial till socialdemokratiska partiet?

Det är en naturlig fråga efter att ha tagit del av de beräkningar av effekterna på kommunerna av socialdemokratisk respektive borgerlig politik som organisationen utfört. Ett pikant inslag är att Kommunförbundets verkställande direktör avsvär sig allt ansvar för den famösa utredningen liksom all vetskap om vem som beordrat den.

Kommunförbundet ändrade sina beräkningar efter diskussioner med finansdepartementet. Någon kontakt med de politiska partierna har däremot inte tagits.

I brev till den socialdemokratiske ordföranden i Kommunförbundet, Lars-Eric Ericsson, understryker Stockholms moderata finansborgarråd, Sture Palmgren, det anmärkningsvärda i att Kommunförbundet ger sig in i en tolkning av olika partiers riksdagsmotioner utan diskussion med respektive parti. "Det statiska sätt på vilket Kommunförbundet har gett sig in i debatten om de olika motionsförslagets effekter för kommunerna tar inte hänsyn vare sig till de positiva effekterna för löntagarna av exempelvis de moderata förslagen eller de negativa effekterna av den socialdemokratiska politiken att vägra sänka skatterna", skriver Sture Palmgren.

Kommunförbundets jämförelse mellan de olika förslagen haltar betänkligt då man bara studerat statsbidragen och inte tagit hänsyn till att det moderata förslaget

består av tre delar — sänkt skattetryck, omfattande avregleringar och förändrade statsbidrag. Utredningen bortser helt från de positiva effekterna av avregleringarna och en övergång till ett generellt statsbidrag till kommunerna i stf nuvarande specialdestinerade bidrag.

Om skattetrycket sänks skulle lönekra-ven i avtalsrörelsen kunna dämpas. I dag måste t ex en sjuksköterska begära 7,2 % löneökning bara för att behålla en oförändrad standard. Med moderat skattepolitik räcker det med 4 %.

Alla svenska kommuner är medlemmar av Kommunförbundet och betalar en avgift till organisationen baserad på skattekraften. Stockholms stad bidrar med 17–18 miljoner per år.

Kommunförbundets uppgift är att vara en gemensam arbetsgivarrepresentant i centrala förhandlingar och ett serviceorgan för kommunerna. Verksamheten har emellertid efterhand utvidgats väsentligt och sysselsätter nu ca 1 000 anställda, centralt respektive i lokalavdelningar.

Kommunförbundet bör snarast begränsa verksamheten till att tillvarata kommunernas gemensamma intressen och sluta bedriva socialdemokratisk propaganda.

Skall Kommunförbundet fortsätta att vara ett språkrör för socialistiskt styrda kommuner får de borgerliga kommunerna söka sig andra lösningar.

Relativa pengar

Det måste kännas svårt att vara socialdemokrat i dessa dagar.

I radion satt en förmiddag jordbruksminister Mats Hellström och svarade på arga lyssnarfrågor om höga matpriser. Som vanligt i sådana sammanhang kom det gamla vpk-förslaget om slopad matmoms fram.

Att genomföra något sådant var svårt, menade jordbruksministern. Det rör sig ju om så stora pengar. Skall man ta in så mycket som tjugo miljarder kronor så räcker det inte att plocka fran sådant som räknas som lite lyxigt, som video till exempel. Nej, sade Mats Hellström, för att omfördela tjugo miljarder måste man vidta åtgärder som drabbar alla medborgare hårt.

När det gäller kostnaderna för att för-tidsavveckla två kärnkraftsreaktorer talas det om högre kostnader än tjugo miljarder.

Men har någon hört en regeringsmedlem berätta att det på något sätt skulle kunna drabba någon?

Sannolikt inte. Vilket bara ytterligare förstärker den gamla sanningen att allt är relativt, även faktiska belopp – beroende på vem det är som talar och i vilket sammanhang han gör det.

Biskopen och statsrådet

Det är inte att undra på att biskop Gärtner i Göteborg anser sig vara förföljd. Han vägrar som bekant att prästviga kvinnor, och häri är han otvivelaktigt i sin fulla rätt även om han har en högljudd opinion emot sig. Man kan inte tvinga en biskop att stå inför altaret i sin domkyrka och prästviga en person, man eller kvinna, som han av något skäl anser ej bör vigas. Om däremot en redan prästvigd person, man eller kvinna, söker en tjänst i Göteborgs stift, har biskopen givetvis att behandla honom eller henne som vilken sökande som helst, och detta lär han också göra.

Biskopen vägrar i ett nu aktuellt fall att prästviga en kvinna, Chistina Eriksson. Lagen säger, att om biskopen har "förfall" – enligt en kommande lagstiftning "förhinder" – skall domkapitlet anmoda en annan biskop att viga. Domkapitlet har nu två gånger vägrat att gå emot sin egen biskop, ty denne har inte förfall: han är inte sjuk eller bortrest eller på annat sätt fysiskt "förhindrad". Biskopen vägrar att utföra handlingen av teologiska skäl och därför att hans samvete förbjuder honom att göra det.

I detta läge har statsrådet Bo Holmberg hoppat in. Han har gjort en vidare tolkning av begreppet förfall och han har uppmanat de av regeringen utsedda ledamöterna av domkapitlet att följa hans bedömning. Att detta är ett utslag av ministerstyre är ju uppenbart och alltså lagstridigt. Att gapa och svälja vad statsrådet Holmberg dekreterar är verkligen inte heller att begära av rakryggat folk. De avsedda ledamöterna lär också ha vägrat att följa honom.

Nu finns två möjligheter. Den ena är att regeringen, dvs Bo Holmberg, ålägger domkapitlet att vidtala annan biskop att prästviga Christina Eriksson i Göteborgs domkyrka. Det skall bli utomordentligt intressant att se vilken biskop som ställer upp, mot Gärtner i dennes egen kyrka och för Holmberg och hans parti.

Den andra möjligheten är att Christina Eriksson inte vill demonstrera och ber en biskop prästviga henne för ett annat stift, vilket inte bör vara svårt att ordna. Huvudsaken för henne är väl att hon blir präst. Sedan kan hon ju söka tjänst i Göteborgs stift. Detta vore i varje fall ett uttryck för kristlig förståelse för en äldre medmänniskas samvete och dess krav, är det än en biskops. Det vore kanske också en bättre början på ett liv som präst i Svenska kyrkan.

Byråkrat i st f vårdare

”S:t Görans sjukhus överbelagt. Akutfall måste skickas iväg.”
 ”Ett års väntetid för hjärtpatienter. 15 dör i röntgenkön.”

Sådana här rubriker och konstateranden möter tidningsläsaren nästan dagligen. Chefen för Radiumhemmet vid Karolinska Sjukhuset slår larm om möjligheten att hinna ta hand om alla sjuka. Skall man prioritera de yngre och medelålders och ställa de äldre sist i kön?

En majoritet i Stockholms läns landsting – (s), (fp), (c) och (vpk) – har nu funnit lösningen på sjukvårdens problem i Stockholms stad och län. De har enats om att inrätta 11 administrativa sjukvårdsområden i st f nuvarande 5.

Det blir 6 nya sjukvårdsdirektörer med sekretariat och 6 nya politiska sjukvårdsstyrelser.

Hur många läkare, sjuksköterskor och övrig vårdpersonal och hur mycket vård kunde man fått för de pengar som nu går till ökad byråkrati?